

Lovforslaget henvistes efter 1. behandling til et udvalg, der i sin enstemmige betænkning anfører:

„Udvalget har holdt 2 møder og har herunder haft samråd med handelsministeren.

Under hensyn til den begrænsning i en patentansøgers mulighed for fuld udnyttelse af opfindelsen, som lovforslaget medfører, har udvalget over for ministeren rejst spørgsmål om, hvorvidt lovforslaget burde indeholde en *erstatningsbestemmelse* svarende til den, der var optaget i det i folketingsåret 1955-56 fremsatte forslag til lov om opfindelser vedrørende krigsmateriel.

Af ministerens besvarelse fremgår, at reglerne i det i 1955-56 fremsatte lovforslag i vidt omfang havde karakter af en ekspropriation af opfinderens rettigheder og derfor måtte medføre bestemmelser om ydelse af fuldstændig erstatning til den, i hvis rettigheder der blev gjort indgreb, hvorimod bestemmelserne i det nu foreliggende lovforslag ikke har karakter af ekspropriation. Lige så vel som opfindelser, der vedrører krigsmateriel m. v., ville kunne undtages fra patenterbarhed efter patentlovens regler, uden at dette skulle medføre erstatningspligt over for opfinderne, vil der kunne fastsættes særlige regler for meddelelsen af patent på sådanne opfindelser, uden at dette kan medføre erstatningspligt over for opfinderen. En erstatningsbestemmelse er således ikke nødvendig af hensyn til bestemmelsen i grundlovens § 73, og det er heller ikke fundet rimeligt at optage en sådan bestemmelse i det foreliggende lovforslag. Lovforslaget omhandler kun opfindelser, på hvilke der søges patent her i landet, og medfører visse begrænsninger i ansøgerens dispositionsfrihed og visse særlige regler for det patent, der eventuelt opnås, for så vidt der træffes bestemmelse om, at dette skal meddeles som hemmeligt patent. Ansøgeren må selv tage stilling til, om han under disse omstændigheder ønsker at søge patent her i landet, men gør han det, må han gå ind under lovens bestemmelser, og det kan efter ministerens opfattelse ikke være rimeligt, at der tillægges ham noget erstatningskrav i denne anledning. De bånd, der ved loven pålægges ansøgeren, hindrer ikke hans udnyttelse af opfindelsen, og for så vidt man fra statsmagtens side ønsker helt eller delvis at overtage udnyttelsen eller at meddele særligt forbud med hensyn til udnyttelsen, forudsættes det ved lovforslaget, at der herom træffes aftale med opfinderen, idet der ikke som i det tidligere fremsatte lovforslag er åbnet mulighed for at træffe sådanne beslutninger ad administrativ vej.

Udvalget har endvidere stillet spørgsmål om rimeligheden af det i lovforslagets §§ 3 og 7 givne forbud mod uden forsvarsministerens samtykke at overføre retten til et hemmeligt patent ved aftale eller retsforfølgning.

Af ministerens besvarelse fremgår, at det nævnte forbud mod ved aftale at overføre retten til et hemmeligt patent er en konsekvens af forbuddet mod at røbe den opfindelse, på hvilken der